

Verslag marathon Brussel

10 oktober 2004

Toen ik vorig jaar een klein artikeltje in de krant vond dat er na 10 jaar opnieuw een marathon in Brussel zou worden ingericht was ik meteen geïnteresseerd. Peter De Werdt was meteen akkoord om mee te doen en ik zou dus al zeker niet alleen zijn om KASVO te vertegenwoordigen in onze hoofdstad.

Naarmate het seizoen vorderde kwamen er steeds meer gegadigden bij en uiteindelijk stonden wij met 18 joggers van onze club aan de voet van het atomium voor een nieuwe strijd tegen de 42 kilometers. Voor Geert De Groote en Joost Hollaert was het een debuut en zij hadden geluk want parcours en weersomstandigheden waren uitstekend. De rest had in vorige jaren al een of meerdere marathons gelopen en voor velen was het zelfs al de zoveelste van dit jaar.

Maar niet alleen de lopers waren goed vertegenwoordigd in Brussel ook de supporters waren massaal opgekomen om ons aan te moedigen. Zo was er een grote groep rond Ignace Penninck met o.a. Stijn Coorevits (waarschijnlijk wou die als eens de sfeer proeven van op de zijlijn want zondagnacht vernam ik toevallig dat hij ook wel eens een marathon wou lopen. Ik kan het hem in ieder geval aanbevelen: het is onvergetelijk en plezierig). Ook Jan Bodequin had een groepje met echtgenote, schoonzuster en vriend en verder natuurlijk de vrouwen die altijd op post zijn. Ook het Brussels publiek was enthousiast en zelfs buiten het centrum op de lange stukken naar Vilvoorde toe kregen wij veel aanmoedigingen van de bewoners in de straat

Om 13 u gingen wij dan van start en de beuk werd er meteen ingegooid. Michele, Peter, Johan en Christophe startten bijna op de eerste rij maar dat was natuurlijk niet vol te houden zodat Michele nogal rap alleen stond. Johan - ondertussen ook al geen groentje meer – schakelde al onmiddellijk over op eigen tempo en ook de andere twee gingen hun eigen gang. Ikzelf startte in een tweede groepje met Monique en haar ingehuurd haas uit Grijsloke met haute-couture KASVO-truitje, en Joost. In het gewoel tijdens de eerste kilometer raakte ik voorop en omdat ik voelde dat de benen goed waren besloot ik maar alleen door te gaan. Monique en compagnie waren echter nooit ver achter en bij het verlaten van het centrum herkende ik zelfs al haar stem. In het lange stuk richting Vilvoorde waar de wind bijwijlen serieus op kop zat kwamen wij samen en nestelden ons lekker uit de wind in een groepje van een tiental man. Op 10km voor de finish ging Joost die tot dan rustig volgde er op kousenvoeten vandoor. Maar een routinier weet dat de marathon pas echt begint op 35 Km en dat heeft Joost meteen ondervonden want in plaats van verder uit te lopen werd hij na enkele kilometers opnieuw bijgehaald door Monique en ook ik ging hem nog voorbij. Voor een eerste deelname is het echter verre van slecht ik vrees dan ook dat ik hem voor de laatste keer zal geklopt hebben.

Vooraan was zoals te verwachten Michele niet te houden maar de laatste kilometers kampte hij met een serieuze inzinking en eindigde net boven de 3 u. Na hem volgde Peter De Werdt die zijn beste tijd van Echternach 4 jaar geleden met zes minuten

verbeterde. Daarna kwam Christophe die opnieuw zijn moeder klopte maar er ook nu niet in slaagde om beter te doen dan haar beste tijd.

En dan was het de beurt aan onze internationale vedette Monique Bauters: eerste in haar categorie en Belgisch kampioen / 21° vrouw alle categorieën.

Maar deze keer is zij niet alleen om in de bloemetjes te worden gezet : onze ouderdomsdeken en routinier Roland De Keyser werd eveneens eerste in zijn categorie van plus 65. Zoals gewoonlijk liep Roland aan een strak en gelijkmatig tempo en daar kon debutant Geert van profiteren. Samen met Veerle en Roland vormden zij het tweede KASVO-groepje. Rond km 32 ging het nog zeer goed met Geert en kreeg hij van Roland de raad om alleen door te gaan. Hij eindigde dan ook in een mooie tijd van 3u41. Veerle had het lastig maar met de hulp van Roland eindigde zij twee minuutjes later dan Geert als vijfde in haar categorie.

Tussen al die marathonlopers zitten uiteraard allerlei soorten en een ervan noem ik "the last minute runners" waarvan Luc Vanrumbeke het boegbeeld is. Vorige week liep hij de halve marathon van de kust. Hij kwam ter plekke vijf minuten voor de start, moest zich nog inschrijven, omkleden en startte juist na de laatste reguliere starters. Voor Brussel besliste hij ook pas enkele dagen voordien, was nu ruim op tijd ter plekke en liep zonder noemenswaardige voorbereiding (behalve 2 weken vakantie in Italië waar hij wel wat anders dan water zal gedronken hebben en eten zal ook wel geen sportdieet geweest zijn) in een gezapig tempo zijn wedstrijd en eindigde fris en gezond als twaalfde van onze groep. Na hem volgde pastoor Maarten die zijn beste prestatie tot nu toe neerzette.

Daarna kwam de derde KASVO-groep met Hans Declercq, Hugo Colpaert, Koen Tuyteleers, Jan Bodequin en Hubert Declercq. Dit groepje viel nogal vlug uiteen. Hugo ging er als eerste vandoor maar werd later ingehaald en voorbijgestoken door Hans die als eerste van die groep eindigde. Daarna volgde Hugo die op de meet nog 20 seconden overhield op Koen die hem in netto tijd echter met een half minuutje klopte. Dan volgde Jan, uitgeput maar voldaan, en tenslotte eindigde Hubert als laatste van onze bende na een dikke vier en een half uur. Maar tijd en plaats zijn van geen belang voor Hubert: als ik maar goed aankom en er plezier aan beleef is zijn motto. En dat is ook voor mij en denklijk de meeste marathonlopers de goede spirit.

De organisatie van de marathon zelf was alhoewel niet perfect toch goed te noemen. Regelmatige bevoorrading met bekertjes sportdrank en flesjes water, noten en rozijnen, stukjes appelsien en zelfs plakjes peperkoek! Verder goede kilometer-aanduidingen en op de uitslag de tussentijden op 10 / 30 en 40 Km + 1/2 half-marathon. Kleedkamers en douches na de wedstrijd waren echter eerder pover te noemen: 2 petieterige kamertjes en samen 4 douchekoppen voor de mannen en voor de vrouwen waarschijnlijk hetzelfde of nog iets minder. Daarbij moest men nog zien dat men zijn bagage op een andere plek afgehaald had of je kon nog eens terugkeren (1 Km !) zodat de grote meerderheid zonder douche huiswaarts trok. Heimelijk verdenk ik de organisatie ervan dit bewust zo te hebben ingericht want moest iedereen zich komen wassen zijn was het zeker niet te doen geweest. En doordenkend op dit gegeven denk ik dat ze dezelfde strategie toegepast hebben voor de verwarring bij de aankomst. Want geef toe hoeveel zou de marathon anders op TV gekomen zijn? Nu kregen wij zondag en maandag beelden in het nieuws en

waar we het anders met een klein artikeltje in de krant moeten stellen waren er nu foto's op de eerste pagina !!

Dat nieuws heeft mijn groep zondag helaas niet kunnen zien. Eerst moest de vochtopname verzorgd worden en omdat we de pintjes op de grote markt in Brussel toch iets te klein en te duur vonden trokken we naar de bar in Brussel Centraal. Grote pech : de dame achter de bar ging sluiten en wilde niet meer bestellen. Maar dat was zonder Michele gerekend die al zijn Italiaanse charmes in de strijd werp en wat raad je: we kregen onze Wittekes en een drietal buitenlanders konden zelfs mee profiteren en kregen dank zij onze Italiaan ook nog drank.

Dan maar de trein op naar Oudenaarde waar de viering werd verder gezet bij de Griek aan het station en daar liepen te wittekes heel wat vlotter. Zo vlot zelfs dat we noodgedwongen moesten overschakelen op pils omdat de wittekes op waren.

Daarmee zit voor ons het marathonseizoen erop, maar rusten doen we niet want in het voorjaar zouden wij graag in Rome lopen. Michele heeft reeds een hotel voorzien en een goed restaurant weet hij ook al zijn. Het is nu nog wel vroeg om concrete plannen en afspraken te maken maar noteer alvast maar einde maart in Uw agenda van volgend jaar! En ook de groep van Ignace heeft reeds plannen voor Barcelona in diezelfde periode.

Marc Vanmaldegem